

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatio Synoptica De Iudiciis Ad Lib: II. Decretal: Gregorii IX.

Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo

Spirens., 1660

14. An seclusa infamia, ex solis indicijs Iudex poßit ad inquisitionem procedere, & ex quibus? An dictum socij criminis faciat sufficiens indicium, ad inquirendum contra socium? an confessus delictum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

vel indicia, non autem, si ut privato fiat denuntiatio, auctore incerto, vel nomine accusatoris suppresso. *Clarus libr. 5. q. 7. & 5.* Ut si reus vel testis incidenter quid confessus sit in iudicio. *ex eod. q. 19.*

ADVERTAT autem Judex convictum de uno crimine non posse interrogari de aliis, de quibus nulla præcessit infamia *L. ult. C. de accus.* nisi fortè connexionem habeant cum principali, quo sensu accipienda *Lex qui ultimo 29. ff. de pæn.* Ratio, quia ad occulta interroganda adhuc non est strata via eo casu Judici, & Reus in una, adhuc possit bonum nomen retinere in alia materia. Consuetudo, quam *Clarus in L. 1. ff. de question.* in contrarium allegat, procedit solùm in criminibus exceptis & connexis v. gr. sodomiâ, adulterio.

14. An satis sit, ut indicia præcedant ad hoc, ut Judex per inquisitionem procedere possit contra certam personam nullâ aliâ infamiâ præcedente? Et videtur quod sic, quia sicut infamia supplet vices accusatoris, ita indicia sustinere videntur vices infamiæ. SUPPONO quatuor gradus indiciorum assignari, Alia enim dici solent

solent *remota*, alia *propinqua*, alia *proxima*, seu plena & gravia, quæ vocantur indicia legitima & juridica. Alia deniq; *gravissima*, seu *indubitatissima*. Primi generis sunt, quæ aliàs dicuntur *levia*, eo quod communiter contingat iis abesse veritatem, licet faciant probabilem aliquam suspicionem, ut in homicidio, quod aliquis alia homicidia commiserit. Secundi generis sunt, quæ faciunt præsumptionem aliquam, id est, valdè probabilem suspicionem, ut si reus erat ex causa gravi inimicus occisi, & ei mortem minatus sit, & exequi minas soleat, ut infra *num: 16*. Tertii generis, quæ & gravia dicuntur, ista sunt, quibus communiter contingit adesse veritatem, & hæc dicuntur *semiplena*, quia *semiplenè* probant: ut 1. si immediatè post crimen patratum fugerit, & accedat communis suspicio, ut infra *nummer: 16*. 2. si socii de nulla malevolentia suspecti deponant cum juramento ipsum esse criminis socium. 3. Si sit confessio Rei spontanea extra iudicium probata per duos testes. 4. Confessio ante facta apud Judicem incompetentem. 5. denique

que quando Judex prudens censet spectatis omnibus circumstantiis indicium generare vehementem suspicionem. Nam in his multum defertur prudentiæ Judicis, cuius est qualitatem personæ & criminis cum indiciorum concursu ponderare. Quarti generis sunt, quæ indubitatum & violentissimam faciunt præsumptionem, & quasi certitudinem; de quibus Azo *To. 3. l. 13. cap. 18. §. 22.*

Respondeo nunc ad quæsitum, & **Dico** Indicia levia sufficere quidem ad hoc, ut Judex inquireat contra aliquem assumendo informationes, & testes contra Reum, non tamen sufficere ad citandum aliquem absentem, interrogandum, examinandum, & torquendum reum, sed præterea requiruntur etiam alia indicia, graviora seu legitima, de quibus supra *num: 13.* & ratio est, quia indicia legitima & juridica suppleant infamiam, & semiplenam faciunt probationem: non item levia indicia, qualia sunt, fama, suspicio, testimonium unius, confessio rei extra iudicium &c. Vnde **INFERIMUS** I. dictum socii criminis præcisè non est sufficiens iudicium ad in-

ad in-

ad inquirendum contra socium, quia socius criminis non est fide dignus, ut ait Decius *in consil. 189.* sed solum ad accipiendas informationes contra socium, ut docet Clarus hic *q. 21. n. 5.* Nam ad sic inquirendum sufficit qualecunq; indicium. 2. neq; reum criminis & delictum confessum in confcios criminis interrogari posse, ut clarè habetur *L. ult. C. de accus. cap. Monasterium de confessis.* NISI in certis casibus, quo sensu explicanda est Lex *qui ultimo. 29. de pœn.* & aliæ plures contrarium innuentes. CASUS I. est in latronibus, qui in publicis viis insidiantur. *L. provinciarum C. de ferijs.* item in proditoribus. *L. fin. C. ad L. Iuliam Majestatis.* 2. est in Custode carceris corrupto. *L. Divus Adrianus. ff. de custodia reorum.* & deniq; unus est casus, in quo omnes conveniunt Reum interrogari posse super mandante, quando scilicet constat reum commisisse crimen ex mandato alterius, nempe quia est servus, famulus, subditus, & quando apparet, quia nihil ad eum pertinebat, sed ad alterius instantiam, item quodocunq; crimen contra communitatem directè tendit,

dit, aut quando in futurum imminet, aut pendet contra innocentem.

15. **D**IFFICULTAS non est levis, ex quibus iudiciis Judex ad ipsam torturam procedere possit. Est autem tortura inducta in subsidium probationis, ut Reus veritatem confitendo suppleat, quod ad plenam probationem requiritur teste *Covar: pract: q. 23.* ut proinde adhibenda non sit, nisi cum veritas aliter erui non potest. *L. 10. L. edictum. 8. L. Divus Pius. 9. ff. de quest.* peccant ergo, qui vel confessos in jure, vel legitimis probationibus convictos torquent, nisi forte perduellionis, aut gravioris criminis convicti, publicæ securitatis causa in conscios & mandatores interrogentur. Aliàs quid conferre tortura ulterius possit, non video. Vide *L. qui sententiam. 16. C. de pœn: L. prius. 17. ff. de SC: Syllan: Clar: hic q. 64 n. 5. Covar: sup. q. 23. n. 5.* Cæterum adhibenda non est quæstio per tormenta, nisi quando agitur de pœna mortis, aut mutilationis, quia nondum convicto, maior pœna imponenda non est, quàm illa, ad quam est condemnatus. **S**ED an iis assentiri possimus simpliciter, qui